

Ξεφυτρώνω

Ξεφυτρώνω, ρ. [<ξε- + φυτρώνω], ξεφυτρώνω· παρουσιάζομαι, εμφανίζομαι ξαφνικά και απρόσμενα: «από πού ξεφύτρωσες εσύ και δε σε πήρα μυρουδιά!». Συνών. ξετρυπώνω (2)·

- ξεφυτρώνει εκεί που δεν τον σπέρνουν, βλ. συνηθέστ. φυτρώνει εκεί που δεν τον σπέρνουν, λ. φυτρώνω·

- ξεφυτρώνει σαν μανιτάρι ή ξεφυτρώνει σαν το μανιτάρι, βλ. λ. [μανιτάρι](#)·

- ξεφυτρώνουν σαν μανιτάρι ή ξεφυτρώνουν σαν τα μανιτάρια, βλ. λ. [μανιτάρι](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας